

Οι δοκιμασίες στη ζωή μας (Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 9, 2020

Οι δοκιμασίες που μᾶς ἔρχονται εἶναι μερικές φορές ἡ ἀντιβίωση που δίνει ὁ Θεὸς γιὰ τὶς ἀρρώστιες τῆς ψυχῆς μας καὶ πολὺ μᾶς βοηθοῦν πνευματικά. Τρώει ὁ ἄνθρωπος ἓνα μαλακὸ σκαμπίλι καὶ μαλακώνει ἡ καρδιά του. Ὁ Θεὸς ξέρει φυσικὰ σὲ τί κατάσταση βρίσκεται ὁ καθένας μας, ἀλλὰ, ἐπειδὴ ἐμεῖς δὲν ξέρουμε, **ἐπιτρέπει νὰ δοκιμασθοῦμε, γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὸν ἑαυτό μας,** νὰ βροῦμε τὰ πάθη που ὑπάρχουν κρυμμένα μέσα μας καὶ νὰ μὴν ἔχουμε παράλογες ἀπαιτήσεις τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Γιατί, καὶ νὰ παρέβλεπε τὰ πάθη μας καὶ νὰ μᾶς ἔπαιρνε ὅπως εἴμαστε στὸν Παράδεισο, καὶ ἐκεῖ πάλι θὰ δημιουργούσαμε προβλήματα. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς **ἐπιτρέπει στὸν διάβολο νὰ δημιουργῇ ἐδῶ πειρασμούς,** γιὰ νὰ μᾶς ξεσκονίζουν, **ὥστε νὰ ταπεινωθῇ καὶ νὰ ἐξαγνισθῇ ἡ ψυχὴ μας μὲ τὶς θλίψεις,** ὅποτε μετὰ μᾶς χαριτώνει.

Ἡ πραγματικὴ χαρὰ γεννιέται ἀπὸ τὴν πίκρα που γεύεται κανεὶς μὲ χαρὰ γιὰ τὸν Χριστὸ που πικράθηκε, γιὰ νὰ μᾶς σώση. Ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ χαίρεται ἰδιαίτερα, ὅταν τὸν βρίσκη κάποια δοκιμασία, χωρὶς νὰ ἔχη δώσει ὁ ἴδιος ἀφορμῇ.

Λέμε καμμιά φορὰ στὸν Θεό: «Θεέ μου, δὲν ξέρω τί θὰ κάνης, ἐν λευκῷ σοῦ παραδίδω τὸν ἑαυτό μου, γιὰ νὰ τὸν κάνης ἄνθρωπο». Ὅποτε καὶ ὁ Θεὸς παεὶ νὰ μὲ κάνη ὄχι μόνον ἄνθρωπο ἀλλὰ ὑπεράνθρωπο καὶ ἀφήνει τὸν διάβολο νὰ ῥθῇ νὰ μὲ πειράξη καὶ νὰ μὲ ταλαιπωρήση.

Τώρα μὲ τὸν καρκίνο βλέπω τὰ τερτίπια του καὶ γελάω. Βρὲ τὸν διάβολο! Ἐσεῖς ξέρετε μὲ τί σαπούνι πλένει ὁ διάβολος τὸν ἄνθρωπο, ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιτρέπη νὰ τὸν περιάξη, γιὰ νὰ δοκιμασθῇ; Μὲ τοὺς ἀφροὺς τῆς κακίας του. Ἔχει καλὸ σαπούνι! Ὅπως ἡ γκαμήλα βγάζει ἀφροὺς, ὅταν θυμῶνη, ἔτσι κάνει καὶ ὁ διάβολος σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

Καὶ μετὰ τρίβει τὸν ἄνθρωπο, ὄχι γιὰ νὰ φύγουν οἱ λεκέδες του καὶ νὰ ἐξαγνισθῇ, ἀλλὰ ἀπὸ κακία. Καὶ ὁ Θεὸς ὅμως ἀφήνει τὸν διάβολο νὰ τρίβη τὸν ἄνθρωπο, **ἴσα-ἴσα μέχρι νὰ φύγουν οἱ λεκέδες καὶ νὰ καθαρῖση.** Ἄν ἄφηνε νὰ τὸν τρίψη ὅπως τρίβουν τὰ ροῦχα, θὰ τὸν ξέσχιζε.

- Γέροντα, μπορούμε να λέμε για τους διάφορους πειρασμούς που συμβαίνουν στην ζωή μας ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού;

- Όχι, να μην μπερδεύουμε το θέλημα του Θεού με τον πειρασμό και με όσα φέρνει ο πειρασμός. **Ο Θεός αφήνει τον διάβολο ελεύθερο μέχρις ενός σημείου να πειράξει τον άνθρωπο, και τον άνθρωπο τον αφήνει ελεύθερο να κάνει το καλό ή το κακό. Δεν φταίει όμως ο Θεός για το κακό που θα κάνει ο άνθρωπος.**

Ο Ιούδας λ.χ. ήταν μαθητής του Χριστού. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν θέλημα Θεού να γίνει προδότης; Όχι, αλλά ο ίδιος **ο Ιούδας επέτρεψε** στον διάβολο να μπή μέσα του. Κάποιος είπε σε έναν ιερέα: «Πάτερ, σε παρακαλώ, κάνε ένα Τρισάγιο για τον Ιούδα». Ήταν δηλαδή σαν να έλεγε: «Έσόν, Χριστέ, είσαι άδικος· έτσι ήταν το θέλημά Σου, να Σε προδώσει ο Ιούδας· γι' αυτό τώρα βοήθησέ τον».

Μετρημένες είναι οι περιπτώσεις που **επιτρέπει ο Θεός να δοκιμαστούν μερικοί εύλαβεῖς**, για να ξρθη σε συναίσθηση κάποιος που έχει άσχημη ζωή και να μετανοήσει. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν διπλό μισθό.

Δίνει δηλαδή ο Θεός την δυνατότητα σε μερικούς οί όποιοι με τις δοκιμασίες που περνούν έξοφλούν σ' αυτήν την ζωή άμαρτίες και γκριλιάζουν παράλογα, να βοηθηθούν από την ύπομονή αυτών που, ενώ δεν έσφαλαν, ταλαιπωρούνται, αλλά δεν γογγύζουν. Άς υποθέσουμε ότι ένας πολύ καλός, πολύ εύλαβής, οίκογενειάρχης βρίσκεται στο σπίτι του με την οίκογένειά του και ξαφνικά γίνεται σεισμός και πέφτει το σπίτι, πλακώνει όλη την οίκογένεια και μετά από φοβερή ταλαιπωρία πεθαίνουν όλοι. Γιατί το επέτρεψε αυτό ο Θεός; Για να μη γογγύζουν οί άλλοι που φταῖνε και τιμωρούνται.

Γι' αυτό, **όσοι σκέφτονται τους μεγάλους σταυρούς τών δικαίων, ποτέ δεν στενοχωριοῦνται για τις δικές τους μικρές δοκιμασίες.** Βλέπουν ότι, ενώ έσφαλαν στην ζωή τους, εν τούτοις υποφέρουν λιγώτερο από τους δικαίους, γι' αυτό λένε σαν τον καλό ληστή[1]. «Αυτοί δεν έκαναν τίποτε και υπέφεραν τόσο· έμεις τί πρέπει να πάθουμε;». Δυστυχώς όμως μερικοί μοιάζουν με τον ληστή που σταυρώθηκε έξ άριστερών του Χριστού[2] και λένε: «Πήγαιναν με τον σταυρό στο χέρι και δες τί έπαθαν!».

Υπάρχουν και περιπτώσεις -αυτές πολύ σπάνιες- που επιτρέπει ο Θεός από άγάπη να βρίσκουν μεγάλες δοκιμασίες μερικούς πολύ έκλεκτους άγωνιστές, για να τους στεφανώσει. Αυτοί είναι μιμητές του Χριστού. Βλέπετε, στην Αγία Συγκλητική, έπειδή βοηθοῦσε πνευματικά πολλές ψυχές με τις νουθεσίες της, πήγε ο διάβολος να την έμποδίσει από αυτό το έργο. Τριάμισι χρόνια έμεινε άφωνη από την άρρώστια της[3].

Άλλοτε πάλι κάποιος πραγματικός μιμητής του Χριστού ζητάει ως χάρη από τον Θεό να συγχωρήσει σφάλματα των συνανθρώπων του, να τους απαλλάξει από την δικαία Του όργη, και να τιμωρηθῆ αὐτὸς ἀντὶ αὐτῶν, ἐνῶ δὲν φταίει ὁ ἴδιος.

Αὐτὸς πολὺ συγγενεῦει μὲ τὸν Θεὸ καὶ πολὺ συγκινεῖ τὸν Θεὸ ἢ μεγάλη αὐτὴ ἀρχοντική ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ Του. Ἐκτὸς δὲ ἀπὸ τὴν χάρη ποὺ τοῦ κάνει καὶ χαρίζει τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων, ἐπιτρέπει νὰ ἔχη καὶ μαρτυρικὸ τέλος, κατὰ τὸ ἐπίμονο αἴτημά του.

Συγχρόνως ὅμως τοῦ ἐτοιμάζει καὶ τὸ καλύτερο ἀρχοντικὸ παραδεισένιο παλάτι μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη δόξα, διότι πολλοὶ ἄνθρωποι τὸν εἶχαν ἀδικήσει μὲ τὴν κατ' ὄψιν κρίση τους, ποὺ νόμιζαν ὅτι ὁ Θεὸς τὸν τιμώρησε γιὰ τὶς δικές του ἁμαρτίες.

1. Βλ. Λουκ.23,39 κ.έ.

2. Ὁ.π.

3. Βλ. Ὁ Μέγας Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τόμος 1ος, σ. 145-248.

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τίς σελίδες 200-203 τοῦ βιβλίου: ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, ΛΟΓΟΙ Β΄ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ, ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: gonia.gr)